

¹قَصَّعَدَ بُوعَزُ إِلَى الْبَابِ وَجَلَسَ هُنَاكَ. وَإِذَا بِالْوَلِيِّ الَّذِي تَكَلَّمَ عَنْهُ بُوعَزُ غَايِرُ. فَقَالَ، مِنْ أَيْنَ وَأَجْلِسْ هُنَا أَنْتَ يَا فُلَانُ الْفُلَانِي. فَقَالَ وَجَلَسَ. ²ثُمَّ أَحَدَ عَشْرَةَ رَجَالًا مِنْ شُبُوحِ الْمَدِينَةِ وَقَالَ لَهُمْ، اجْلِسُوا هُنَا. فَجَلَسُوا. ³ثُمَّ قَالَ لِلْوَلِيِّ، إِنَّ نِعْمِي الَّتِي رَجَعْتُ مِنْ بِلَادِ مُوَابٍ تَبِيعَ قِطْعَةَ الْحَقْلِ الَّتِي لِأَخِيئَا الْيَمَالِكِ. ⁴فَقُلْتُ إِنِّي أَخِيرُكَ، اسْتَرِ قُدَّامَ الْجَالِسِينَ وَقُدَّامَ شُبُوحِ سَعْيِي. فَإِنْ كُنْتَ تَفُكُ فَقُلْ. وَإِنْ كُنْتَ لَا تَفُكُ فَأَخِيرْنِي لِأَعْلَمَ. لِأَنَّهُ لَيْسَ عَيْرُكَ يَفُكُ وَأَنَا بَعْدُكَ. فَقَالَ، إِنِّي أَفُكُ. ⁵فَقَالَ بُوعَزُ، يَوْمَ تَسْتَرِي الْحَقْلَ مِنْ بَدِ نِعْمِي تَسْتَرِي أَبْصًا مِنْ يَدِ رَاعُوَتِ الْمُوَابِيَّةِ امْرَأَةِ الْمَيِّتِ لِنُقِيمَ اسْمَ الْمَيِّتِ عَلَى مِيرَاثِهِ. ⁶فَقَالَ الْوَلِيُّ، لَا أَقْدِرُ أَنْ أَفُكُ لِنَفْسِي لِيَلَّا أَفْسِدَ مِيرَاثِي. فَقُلْتُ أَنْتَ لَتَفْسِكَ فِكَائِي لِأَنِّي لَا أَقْدِرُ أَنْ أَفُكُ. ⁷وَهَذِهِ هِيَ الْعَادَةُ سَابِقًا فِي إِسْرَائِيلَ فِي أَمْرِ الْفِكَائِ وَالْمُبَادَلَةِ، لِأَجْلِ إِنْثَابِ كُلِّ أَمْرٍ. يَخْلَعُ الرَّجُلُ تَعْلَهُ وَيُعْطِيهِ لِصَاحِبِهِ. فَهَذِهِ هِيَ الْعَادَةُ فِي إِسْرَائِيلَ. ⁸فَقَالَ الْوَلِيُّ لِبُوعَزٍ، اسْتَرِ لِنَفْسِكَ. وَخَلَعَ تَعْلَهُ. ⁹فَقَالَ بُوعَزُ لِلشُّبُوحِ وَلِجَمِيعِ الشَّعْبِ، أَنْتُمْ شُهَدَاؤُ الْيَوْمِ أَنِّي قَدْ اسْتَرَيْتُ كُلَّ مَا لِالْيَمَالِكِ وَكُلَّ مَا لِكِلْيُونٍ وَمَحْلُونٍ مِنْ بَدِ نِعْمِي. ¹⁰وَكَذَا رَاعُوَتِ الْمُوَابِيَّةِ امْرَأَةُ مَحْلُونٍ قَدْ اسْتَرَتْهَا لِيِ امْرَأَةً، لِأُقِيمَ اسْمُ الْمَيِّتِ عَلَى مِيرَاثِهِ وَلَا يَنْقَرِضَ اسْمُ الْمَيِّتِ مِنْ بَيْنِ إِخْوَتِهِ وَمِنْ بَابِ مَكَانِهِ. أَنْتُمْ شُهَدَاؤُ الْيَوْمِ. ¹¹فَقَالَ جَمِيعُ الشَّعْبِ الَّذِينَ فِي الْبَابِ وَالشُّبُوحُ، تَحْنُ شُهُودُ. فَلْيَجْعَلِ الرَّبُّ الْمَرْأَةَ الدَّاخِلَةَ إِلَى بَيْتِكَ كَرَاخِيلَ وَكَلَيْئَةَ اللَّثِيمِ بَنَاتِ بَيْتِ إِسْرَائِيلَ. قَاصِصُ يَبَاسٍ فِي أَفْرَاتِهِ وَكُنْ ذَا اسْمٍ فِي بَيْتِ لَحْمٍ. ¹²وَلْيَكُنْ بَيْتُكَ كَبَيْتِ قَارِصِ الَّذِي وَلَدَتْهُ نَامَارُ لِيَهُودَا، مِنَ النَّسْلِ الَّذِي يُعْطِيكَ الرَّبُّ مِنْ هَذِهِ الْفَتَاةِ. ¹³فَأَحَدَ بُوعَزُ رَاعُوَتِ امْرَأَةً وَدَخَلَ عَلَيْهَا، فَأَعْطَاهَا الرَّبُّ حَبْلًا قَوْلَدَتْ ابْنًا. ¹⁴فَقَالَتِ النِّسَاءُ لِنِعْمِي، مُبَارَكُ الرَّبِّ الَّذِي لَمْ يُعْذِمَكَ وَلِيَا الْيَوْمَ لِيَكُنْ يَدْعَى اسْمُهُ فِي إِسْرَائِيلَ. ¹⁵وَيَكُونُ لَكَ إِزْجَاعُ نَفْسٍ وَإِعَالَةٌ سَبِيلِكَ. لِأَنَّ كُنْتُكَ الَّتِي أَحْبَبْتُكَ قَدْ وَلَدَتْهُ، وَهِيَ خَيْرٌ لَكَ مِنْ سَبْعَةِ بَنِينَ. ¹⁶فَأَحَدَتْ نِعْمِي الْوَلَدَ وَوَضَعَتْهُ فِي حِضْنِهَا وَصَارَتْ لَهُ مُرَبِّيَّةً. ¹⁷وَسَمَّاهُ الْجَارَاثَ اسْمًا قَائِلَاتٍ، قَدْ وَلَدَ ابْنٌ لِنِعْمِي وَدَعَوْنَ اسْمَهُ غُوبِيدَ. هُوَ أَبُو يَسَّى أَبِي دَاوُدَ. ¹⁸وَهَذِهِ مَوَالِيدُ قَارِصَ، قَارِصٌ وَلَدَ حَضْرُونَ، ¹⁹وَحَضْرُونَ وَلَدَ رَامَ، وَرَامٌ وَلَدَ

¹Boas ging hinauf ins Tor und setzte sich daselbst. Und siehe, da der Erbe vorüberging, von welchem er geredet hatte, sprach Boas: Komm und setze dich hierher! Und er kam und setzte sich. ²Und er nahm zehn Männer von den Ältesten der Stadt und sprach: Setzt euch her! Und sie setzten sich. ³Da sprach er zu dem Erben: Naemi, die vom Lande der Moabiter wiedergekommen ist, bietet feil das Stück Feld, das unsers Bruders war, Elimelechs. ⁴Darum gedachte ich's vor deine Ohren zu bringen und zu sagen: Willst du es beerben, so kaufe es vor den Bürgern und vor den Ältesten meines Volkes; willst du es aber nicht beerben, so sage mir's, daß ich's wisse. Denn es ist kein Erbe außer dir und ich nach dir. Er sprach: Ich will's beerben. ⁵Boas sprach: Welches Tages du das Feld kaufst von der Hand Naemis, so mußt du auch Ruth, die Moabitin, des Verstorbenen Weib, nehmen, daß du dem Verstorbenen einen Namen erweckst auf seinem Erbteil. ⁶Da sprach er: Ich vermag es nicht zu beerben, daß ich nicht vielleicht mein Erbteil verderbe. Beerbe du, was ich beerben soll; denn ich vermag es nicht zu beerben. ⁷Und es war von alters her eine solche Gewohnheit in Israel: wenn einer ein Gut nicht beerben noch erkaufen wollte, auf daß eine Sache bestätigt würde, so zog er seinen Schuh aus und gab ihn dem andern; das war das Zeugnis in Israel. ⁸Und der Erbe sprach zu Boas: Kaufe du es! und zog seinen Schuh aus. ⁹Und Boas sprach zu den Ältesten und zu allem Volk: Ihr seid heute Zeugen, daß ich alles gekauft habe, was dem Elimelech, und alles, was Chiljon und

عَمِّيئَادَابَ،²⁰ وَعَمِّيئَادَابُ وَلَدَ تَحْشُونَ، وَتَحْشُونُ وَلَدَ
 سَلْمُونَ،²¹ وَسَلْمُونُ وَلَدَ بُوعَزَ، وَبُوعَزُ وَلَدَ
 عُويِدَ،²² وَعُويِدُ وَلَدَ يَسَّى، وَيَسَّى وَلَدَ دَاوُدَ.

Mahlon gehört hat, von der Hand Naemis;¹⁰ dazu auch Ruth, die Moabitin, Mahlons Weib, habe ich mir erworben zum Weibe, daß ich dem Verstorbenen einen Namen erwecke auf sein Erbteil und sein Name nicht ausgerottet werde unter seinen Brüdern und aus dem Tor seines Orts; Zeugen seid ihr des heute.¹¹ Und alles Volk, das im Tor war, samt den Ältesten sprachen: Wir sind Zeugen. Der HERR mache das Weib, das in dein Haus kommt, wie Rahel und Leah, die beide das Haus Israels gebaut haben; und wachse sehr in Ephratha und werde gepriesen zu Bethlehem.¹² Und dein Haus werde wie das Haus des Perez, den Thamar dem Juda gebär, von dem Samen, den dir der HERR geben wird von dieser Dirne.¹³ Also nahm Boas die Ruth, daß sie sein Weib ward. Und da er zu ihr einging, gab ihr der HERR, daß sie schwanger ward und gebär einen Sohn.¹⁴ Da sprachen die Weiber zu Naemi: Gelobt sei der HERR, der dir nicht hat lassen abgehen einen Erben zu dieser Zeit, daß sein Name in Israel bliebe.¹⁵ Der wir dich erquicken und dein Alter versorgen. Denn deine Schwiegertochter, die dich geliebt hat, hat ihn geboren, welche dir besser ist als sieben Söhne.¹⁶ Und Naemi nahm das Kind und legte es auf ihren Schoß und ward seine Wärterin.¹⁷ Und ihre Nachbarinnen gaben ihm einen Namen und sprachen: Naemi ist ein Kind geboren; und hießen ihn Obed. Der ist der Vater Isais, welcher ist Davids Vater.¹⁸ Dies ist das Geschlecht des Perez: Perez zeugte Hezron;¹⁹ Hezron zeugte Ram; Ram zeugte Amminadab;²⁰ Amminadab zeugte

Ruth 4

Nahesson; Nahesson zeugte Salma;²¹ Salma
zeugte Boas; Boas zeugte Obed;²² Obed
zeugte Isai; Isai zeugte David.